

Farní listy

březen 2020

**Občasník Římskokatolické farnosti
Kralupy nad Vltavou**

Dva stromy

V knize Genesis čteme, že Bůh dal vyrůst uprostřed zahrady stromu života a stromu poznání dobrého a zlého. Když Eva odpovídá hadovi na jeho zpochybňování, zdali je Bůh tak dobrý, mluví už jen o stromu uprostřed zahrady, tedy o stromu poznání dobra a zla. Nevzpomíná už strom života. Na konci této tragické třetí kapitoly pak mluví Hospodin jen o stromu života. Proč to píše? V pondělí 2. března jsem se vracel z koncertu absolventů konzervatoře v Praze. Protože jsem parkoval na arcibiskupství, zvolil jsem cestu kolem katedrály. Byl už pozdní večer, žádní turisté, pokoj, klid a tajemno. Zastavoval jsem se u této nádherné stavby a děkoval za generace, které tuto nádheru trpělivě budovaly. Stál jsem dlouho u bočního portálu a díval se na mozaiky také dvou stromů života. Na strom poznání dobra a zla, u nějž jsou první lidé, had a pověstné jablko a na protější straně, strom života, na kterém umírá Pán Ježíš Kristus. Napadla mě zvláštní, téměř kacířská myšlenka. Byly v Edenu opravdu dva stromy? Nebo jen jeden? Pro někoho strom života a pro jiného strom poznání dobra a zla? Simeon předpověděl, že Pán Ježíš bude ustanoven k povstání a k pádu mnohých v Izraeli. A tak se dá dívat i na posvátné pradějiny. Bůh vidí v jednom stromu oboje. Člověk z něj může žít, nebo může zneužít Jeho lásku a tím se odsoudit k vyhnání, tak jak se to stalo prvním lidem, jak uvádí už vzpomínaná 3. kapitola knihy Genesis.

Máme dobu postní. Můžeme z ní vyjít posílení, nebo ještě prázdnější než jsme byli v době masopustu. Záleží na nás, co si vybereme. Rozhodujeme se jako první lidé u pověstného stromu. Kéž bychom se zachovali rozumněji než Adam a Eva.

Milostiplný a posvátný čas Vám přeji a za všechnu Vaši dobrotu upřímně děkuji.

Otec František

Se svatým Tomášem Akvinským

Dne 28. ledna jsme oslavili památku sv. Tomáše Akvinského, dominikánského řeholníka a učitele církve, tvůrce Sumy teologické a mnoha dalších děl, jež se stala základními stavebními kameny církevní nauky. Shodou okolností se ten den při mši četl úryvek z Markova evangelia (Mk 3,31-35), ve kterém Ježíše vyhledají jeho příbuzní včetně matky, Panny Marie, načež on říká: „Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr i sestra i matka.“

Řekli bychom, že Ježíš své příbuzné odbyl trochu zkrátka. Pozměnil definici příbuzného tak, aby bylo jasné, že pro nikoho z nás není někým cizím, nedostupným, ale že všichni můžeme být jeho sestrami a bratry. Záleží to jen na nás a našem rozhodnutí, jaký postoj k němu zaujmeme. Panna Maria měla bezpochyby jen dobré úmysly, ale minimálně někteří z oněch příbuzných si o Ježíšově životě a působení jistě udělali vlastní představu a chtěli se ho proto zmocnit.

Podobnou potíž s vlastními příbuznými měl i svatý Tomáš. Pocházel ze starobylé normanské šlechty, spřízněné dokonce i s císařským vládnoucím rodem, která se jen pár set let předtím usadila na italském území. Od malička byl proto předurčen k zastávání nějaké významné pozice ve státní nebo církevní správě. V jeho případě to měl být titul opata slavného benediktinského kláštera na Monte Cassino nedaleko Neapole. Už od svých pěti let byl proto na tuto funkci připravován přímo v klášteře, odtržen od rodiny.

Během studií v Neapoli se však seznámil s nově vzniklým dominikánským řádem, vyznávajícím chudobu řeholního života po vzoru Ježíšových apoštolů, a tajně do něj vstoupil. Když pak otevřeně rezignoval na opatský titul, rodina byla pochopitelně v šoku. Zejména jeho rodní bratři se všemožně činili, aby ho přiměli změnit postoj. Tomáš si však stál pevně za svým rozhodnutím. Nepomáhalo ani domácí vězení, kdy byl násilím držen ve věži jednoho z rodových hradů. Bratři se proto v záblesku poslední naděje uchýlili ke krutému útoku na Tomášovu tělesnost. Najali povětrnou ženu a vstrčili mu ji do pokoje. Ta se samozřejmě se vší profesionalitou hned pustila do sjednané práce. To by ovšem nesměla narazit právě na Tomáše, který v ten moment vzplanul spravedlivým hněvem, sebral v krbu hořící poleno a s jeho pomocí vetřelkyni vyhnal, čímž uchránil svou čistotu. Na přiloženém obrázku můžeme dobře vidět, jak jej po tomto incidentu

andělé utěšují, zatímco v popředí dohořívá poleno a v pozadí utíká ona žena.

Svatý Tomáš je však především učenec a teolog, jehož dílo získalo právem výsadní postavení v učení církve. Svou bystrostí a ostrovtipem dokázal nejen, že rozum má ve vztahu člověka k Bohu své pevné místo, ale že je dokonce s vírou a citovou složkou tohoto vztahu v souladu. Dokázal, že Boha a jeho poznání lze lidským rozumem uchopit. Zároveň si však zachoval velkou pokoru před tím, co zůstává Božím tajemstvím. Na rozdíl od mnoha jiných mistrů scholastiky, kteří byli právem kritizováni za příliš technický přístup k božským věcem, kvůli kterému teologickou vědu mnoha upřímně hledajícím lidem znechutili, Tomáš zůstal zároveň mystikem, u něhož se intelektuální studium dokonale prolínalo s rozjímáním tajemné Boží reality. Sám byl dost kritický k těmto akademikům a poukazoval na to, že prostá venkovská žena bez jakéhokoli vzdělání má kolikrát mnohem lepší osobní poznání živého Boha než oni. Nicméně zužitkoval dokonale a s pokorou vzácný dar intelektu, který mu byl dán, aby i nám Boží tajemství o dost více přiblížil a zformuloval jazykem logiky.

Robert Benno Štěpánek, jáhen Kristův

Cesta za princeznou Anežkou

Ve dnech 11. – 14. 11. 2019 jsme se zúčastnili národní poutě ke svaté Anežce v Římě. Nikdy dřív jsme nebyli ani na žádné pouti, ani v Římě, takže o to větší a hlubší zážitek to pro nás byl.

Po devítidenní přípravě nověnou ke svaté Anežce České jsme se spolu s dalšími poutníky z Kralup vydali vstříc deštivému Římu, abychom si připomněli její kanonizaci před 30 lety, která se zároveň stala i tak trochu synonymem pro končící politické zřízení v tehdejší Československu. Hned první den jsme celí promoklí přišli do baziliky Panny Marie Sněžné (Santa Maria Maggiore). Mši svatou sloužil arcibiskup olomoucký Jan Graubner, homilii pronesl biskup brněnský Vojtěch Cikrle. Tato mše byla oficiálním zahájením celé poutě.

Druhý den byla naplánována mše svatá přímo v bazilice svatého Petra ve Vatikánu, kterou sloužil pan kardinál Dominik Duka. Tento den od rána (opět) pršelo. My, neznalí toho, jak to na takových národních poutích chodí, jsme vyrazili – podle nás s dostatečným – předstihem na náměstí svatého Petra, kde jsme si mohli dobrou půldruhou hodinu

v klidu a detailně prohlížet toto obdivuhodné náměstí i nádhernou baziliku. Jak jsme si zjistili na internetu, do baziliky se vejde cca 60.000 lidí a je tak největší římskokatolickou stavbou na světě. Tolik jsme se do ní těšili a z každého centimetru, o který jsme se posunuli blíže ke vchodu, jsme měli upřímnou radost. Nakonec se vše povedlo, úspěšně jsme prošli bezpečnostní kontrolou a téměř běželi dovnitř. Dovnitř jsme přišli ve chvíli, kdy poutníci přijímali Tělo Páně. Byli jsme smutní, že jsme přišli tak pozdě. Krátce na to se už ale naše srdce chvěla dojetím a štěstím, to proto, že jsme v bazilice zpívali spolu s ostatními poutníky českou a pak i slovenskou hymnu. Byla to pro nás velmi krásná a osobní chvíle. Poté přímo u místa, kde jsme stáli, utvořili organizátoři uličku a procházeli kolem nás všichni kněží a biskupové směrem k oltáři, který je pro nás Čechy obzvlášť významný, neboť je to jediný oltář v této veliké a krásné bazilice, který je zasvěcen našemu světcí, a to svatému Václavu. Všechny mrzelo, že místní „ochranka“ nikoho z poutníků k oltáři nepustila, a to ani po skončení mše. Podívali jsme se tedy alespoň, jak je na tom co do velikosti naše katedrála svatého Víta v Praze – podle měřítek na zemi jsme zjistili, že je vlastně úplně malinká, ale že jí máme stejně rádi. Na odpoledne jsme měli naplánovanou prohlídku vatikánských muzeí. Vatikánská muzea se podle mě během jednoho dne, natož odpoledne vůbec projít nedají. Prošli jsme tedy to, co nás nejvíce zajímalo a těsně před zavírací dobou jsme se podívali i do nádherné a vysněné Sixtinské kaple. Je krásná, ještě krásnější než jsme si jí představovali. Jen z její prohlídky bolí za krkem ☺.

Vzhledem k tomu, že jsme každý den řádně promokli a náš ubytovatel usoudil, že ještě není třeba topit, následky na sebe nenechaly dlouho čekat a my měli pořádnou rýmu a bolest v krku. Když jsme se tedy ráno, 3. den naší výpravy vzbudili a věděli, že máme jít čekat na Svatopetrské náměstí na audienci svatého Otce – jak jinak než do deště – rozhodli jsme se tuto část programu oželeť. Poté co přestalo pršet jsme si ještě stihli prohlédnout některé pamětihodnosti Říma. Odpoledne nás pak čekala závěrečná mše v bazilice svatého Jana v Lateránu. V kostelu všech kostelů. Byl založen v roce 313 a do 14. století v něm sídlili papežové. Je to nádherná stavba a člověku se až tají dech, když si představí, jak moc stará je. Mši svatou sloužil litoměřický biskup Jan Baxant a homilii pronesl biskup českobudějovický Vlastimil Kročil. Po

skončení mše svaté proběhlo ještě letmé zhodnocení celé poutě, poděkování všem organizátorům i účastníkům za to, že celá pouť proběhla v takovém duchu, v jakém proběhnout měla – tedy důstojně, s pokorou a myšlenkou na to, že svoboda není samozřejmá, ale že na ní každý z nás musí pracovat.

Pouť se nám moc líbila i přes nepříjemnosti spojené s počasím a neustálými frontami na bezpečností kontrolu. Svatá Anežka, česká princezna, je pro nás opravdovou orodovnicí, ke které se v našich denních modlitbách často obracíme. Svatá Anežko Česká - oroduj za nás!

Iva a Michal Žyrkovi

Adopce na dálku - poděkování

Touto cestou děkujeme Vám všem, kteří za naši farnost přispívají na Roshana Kathkari z Indie. Velmi si Vašich příspěvků vážíme! S chlapcem komunikujeme, daří se mu dobře a ve škole prospívá. Rádi bychom Vás také informovali, že jsme od Charity převzali adopci chlapce jménem Varun Naik.

Na oba chlapce můžete přispět zasláním jakékoliv částky na transparentní účet v Komerční bance 115-9930280257/0100, případně můžete vložit peníze na tento účet v hotovosti na pobočce Komerční banky. Příspěvek můžete předat i nám a my jej na účet neprodleně vložíme. Děkujeme, že pomáháte a prosíme, abyste na tyto děti pamatovali i nadále.

Iva a Michal Žyrkovi

Přehled hospodaření farnosti:

Náklady		Výnosy	
nákupy - materiál	153 260,00	tržby z nájmu	1 342 313,00
elektřina, plyn, voda	46 668,00	úroky	16 218,00
opravy - udržování	1 131 949,00	sbírky	220 645,00
repre	5 336,00		
ostatní služby	216 680,00	pojistné	
mzdy	61 919,00	ostatní	1 600,00
daně a poplatky	108 393,00	dary	46 300,00
dary	6 590,00		
svěpomocný fond	1 990 574,00	dotace - stát	134 000,00
pojištění	48 257,00	dotace - obce	100 000,00
odpisy	593 013,00	dotace - EU	
ostatní	8 542,00		1 861 076,00
daň z příjmu	60 230,00		
	4 431 411,00		1 861 076,00

FARNÍ CHARITA

Letošní výtěžek Tříkrálové sbírky nás velmi těší a máme z něj opravdu radost a to nejen kvůli konečné částce vybraných peněžních prostředků. Díky Bohu se v kralupské farnosti do tříkrálového koledování zapojuje stále více dětí a mladých rodin, nejčastěji v místě svého bydliště. Díky nim můžeme roznášet požehnání a koledovat i mimo Kralupy a v rozsahu, který by, pokud

by koledování záviselo pouze na zaměstnancích Charity, nebylo možné zvládnout.

Konečná částka je **206 464,-Kč**, což představuje rekordní výtěžek (v loňském roce se vybralo 189 tis Kč).

V obcích, které se do sbírky zapojily, bylo vybráno:

Kralupy 93 827,-Kč, Stehelčevy 21 280,-Kč, Nelahozeves 10 943,-Kč, Lešany 8 178,-Kč, Velvary 25 756,-Kč, Kozomín 7 460,-Kč, Lhotka u Mělníka 10 445,-Kč, Zeměchy 3 226,-Kč, Úžice 4 416,-Kč, Řež 12 284,-Kč, Holubice 8 649,- Kč.

Jak jsme již informovali, Charita Kralupy letos byla zařazena do diecézního záměru, což znamená, že ke stálým 65 %, které z každé sbírky zůstávají v místě, bude přidáno dalších 150 tis. Kč, kterými bude Charita moci podpořit Centrum sociálních služeb v Riegrově ulici a dále pokračovat v rekonstrukci Azylového domu sv. Máří Magdaleny v Minicích.

Ať jsme podporovatelé a příznivci Tříkrálové sbírky, či nikoli, jisté je, že vybrané peníze ať už u nás v kralupské farnosti, v diecézi nebo v celé republice, budou použity na podporu potřebných. Tedy těch, kteří jsou na okraji společnosti a bez pomoci druhých se neobejdou. A ve zdravé společnosti by právě tato pomoc měla být samozřejmostí, co myslíte?

tým Charity Kralupy

Duchovní obnovu na téma postní rozjímání:

Trojí Kristovo pokušení, podle Benedikta XVI povede P. Fantišek Masařík. Sejdeme se o nedělích dne 22. 3., 29. 3., 5. 4., začneme v 16:30 modlitbou růžence, od 17:00 bude následovat postní rozjímání, poté cca do 19 hod. možnost svátosti smíření.

Přehled bohoslužeb o Velikonocích:

Kralupy n/Vlt. – kostel Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava

5. 4. - Květná neděle – mše svatá jako obvykle, žehnání ratolestí

9. 4. - Zelený čtvrtek - obřady v **17:30 hod.**

10. 4. - Velký pátek – v **8:00 hod.** křížová cesta v kostele Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Kralupech n/Vlt., poté možnost přistoupit k svátosti smíření do 12:00 hod.

Jako v předchozích letech, i letos se bude konat křížová cesta také ve Veltruském parku, sraz v **15:00 hod.** u brány do parku. Zveme všechny - dospělé i děti.

17:30 hod. obřady Velkého pátku

11. 4. - Bílá sobota – od 8:00 hod. možnost adorace u Božího hrobu do 12:00 hod., obřady Bílé soboty – Vigílie ve **20:05 hod.** (po západu slunce, tento den nebude mše sv. v Holubicích)

12. 4. - Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – mše svatá jako obvykle

13. 4. - Pondělí velikonoční – mše svatá v **9:30 hod.** v Kralupech n/Vlt.

Co se minulý rok povedlo na stavbách naší farnosti opravit?

V roce 2019 jsme získali dvě dotace z Ministerstva kultury, a to z programu Podpory obnovy památek prostřednictvím obcí s rozšířenou působností. Pokračovali jsme třetí etapou v restaurování kamenného soklu kostela Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Kralupech n/Vlt. v délce 34 m. Dále byla restaurována socha sv. Kateřiny u kostela ve Velvarech. Restaurování sochy bylo financováno za příspěvní programu Regenerace městských památkových zón a rezervací. Město Velvary si jako svůj příspěvek k této akci vzalo za své vytvoření nového kamenného soklu pod sochu sv. Kateřiny dle dochovaných dobových fotografií. Bohužel jsme opět neuspěli s žádostí na obnovu šindelové střešní krytiny spodní mansardy střechy kostela Narození sv. Jana Křtitele v Zeměchách z dotačního programu Středočeského kraje - Obnova kulturních památek.

Za příspěvní štědrého daru pana Jaroslava Kochmanna, který pokryl většinu nákladů, se podařilo zrealizovat restaurování schodiště hlavního vchodu do kostela Nanebevzetí Panny Marie a sv. Václava v Kralupech n/Vlt. a tím dokončit obnovu všech pěti přístupových schodišť do kostela. V letošním roce byla ve farním kostele ještě realizována úprava prostoru toalety a také čištění a oprava dešťových žlabů a svodů.

Byla nainstalována elektropřípojka do kostela v Zeměchách. Díky spolku Hudba staví chrámy a aktivitám manželů Sedláčkových je tento kostel často využíván pro pořádání koncertů klasické hudby, slouží se tu během roku dvě, dnes již pravidelné, mše svaté a organizují se i brigády organizované spolkem. K tomu všemu je potřeba elektrina, která zde dosud citelně chyběla. Oživení kostela se tak posunulo zase o krok dále. Při dvou brigádách pořádaných spolkem se provedla demontáž dvou bezpečnostních zazdívek dveří a nátěr třech mříží. Město Kralupy nad Vltavou provedlo restaurování horní partie schodiště před hlavním vchodem do kostela v Zeměchách a to včetně valounové dlažby horní podesty.

Díky obětavosti pana Miroslava Uhra a slečny Lenky Vrané byl obnoven nátěr šindelové střechy a dřevěného bednění zvonice u kostela Narození Panny Marie ve Vepřku.

Z havarijních a neplánovaných oprav ostatních kostelů a far v naší farnosti stojí za to zmínit tyto:

- Výměna shnilých trámů v úžlabích mezi krovem loďe a presbytáře kostela sv. Barbory v Nabdíně – tuto opravu a další lokální opravu střešní krytiny financovala Pravoslavná církevní obec v Kladně.
- Výměna pěti oken na faře v Minicích.
- Lokální opravy pálené střešní krytiny kostela Narození sv. Jana Křtitele ve Veltrusech po vichřici a čištění dešťových žlabů a svodů.
- Oprava interiéru suterénu fary v Kralupech nad Vltavou.
- Oprava střešní krytiny, krovu a čištění žlabů a svodů na kostele Narození Panny Marie ve Vepřku.
- Lokální oprava střešní krytiny fary ve Veltrusech.
- Čištění a oprava dešťových žlabů a svodů kostela sv. Kateřiny ve Velvarech.

Farnost investovala do projektové dokumentace na sanaci krovu a obnovu střešní krytiny kostela Narození Panny Marie ve Vepřku, díky které můžeme v letošním roce žádat o dotaci na opravu této střechy z Havarijního programu MKČR. Menší částky byly investovány do několika restaurátorských záměrů a průzkumů z důvodu získání podkladů pro žádosti o dotace z programů MKČR, Středočeského kraje a MAS Přemyslovci MZČR. Farnost také investovala do projektu sanace krovu a obnovy střešní krytiny kostela sv. Ondřeje v Nelahozevsi, na jehož nákladech se spolupodílí i obec Nelahozeves.

*Michal Žyrek – stavební technik vikariátu Podřipsko
březen – strana 8*